

Bán Olivér

Aztán jöhetsz te

most mindent
befejezetlenül hagyok
tüntetően egy ujjal gépelek
a leütött betűk között
hagyom elsuhanni
amit most hagyni kell
végiggondolom az életem
és teszek egy gondolatjelet
a következő sorban

Ez már egy másik

ez már egy másik szöveg
az időjárásról
jut eszembe
mindenki beszél
mostanában szótlanak
főleg ha egyedül
vagyok
nem beszél senki
az időjárásról
arról hogy megállt
szélcsendről ködről
hogyan hetek óta
természetes fényt se
olyan mint egy
szovjet sci-fi
több heti csend
két óra alatt
túlnyomás
a kilincs megrázza a kezem
a szerverszobából kifelé
a szememben zöld
tükörben fehér vagyok